

Liverpool, 15 de Març.

Benvolgut Dr. Vicens,

Gràcies per la meua llettra. Com que em penso que tots els "projectes" poden sperar perfectament fins a l'estiu, i més, aniré de dret cap a la meua carta als "amics de l'Index".

El to, evidentment, no era el que uso quan li scrivo, o li parlo, a vostè; però li asseguro que de paraules guixades n'he dit tota la vida, i jairebé sempre en broma. I jo responia, strictament, a en Rubió i en Romano. Vaig a figurar-li, és cert, unes consideracions, no del tot intempestives, sobre la paradoxa d'un a terme una obra supercivilitzada, que enlloc més del món no han gosat emprendre's, en un país on les biblioteques són, a més de pobres, incòmputes i cants de vista; justament em sembla que en això hi ha reunits tots els elements que solen abocar a la "ruina".

Però no veuc que ningú més que un Romano ha-
gi pogut sentir-se'n ofès. És cert que veig fe semblant
d'indignar-me davant l'abolició mecànica amb
què un reclamara una sèrie de vots - a vegades amb
raó, però moltes més oblidant el que jo m'havia dit
abans. I, al costat d'algun exabrupte, veig posar hi
prou ironia perquè tot plegat fos entès dins una certa
mesura. Ironia impacient, fins un poc d'irritació
ri es-ol, davant del fet que les cartes que rebia, o
no rebia, de l'Index m'havien semblat algun cop
contradictòries. Per damunt de tot, però, heig de dir-li
que el món dels meus afectes és definit, jerarquitzat,
no massa ample però variadíssim, i un Romano hi
té un lloc, i tots els nostres amics ho saben bé. Al cos-
tat d'això, decididament, no li penso tenir en comp-
te el fet que, de tant en tant, li falti el sentit de
la proporció; per la seva part, estic segur que ell accep-
tarà el que li veig escriure com si li ho hegüés dit tot

prement café: si vaig a l'any la veu, és perquè la tan-
la era molt ampla.

Per tant, la meua carta, o almenys tot el que
jo en recordo, o en sé, no revela cap "terror", ni
menys cap "dispreçió". Si a un Romanau, o a vos-
tè, o a tots dos, es ho va semblar, espero que ara,
sent un altre spirit, canviaran de sentit. - D'altra
part, cada cop que, en el passat, he observat alguna
terror, he fet tot el possible per assuauir-la; quan
s'ha de presentar - perquè això sembla inevitable
en un país que sobreviu gràcies al canibalisme -
procuraré fer el mateix. Mentrestant, crec que és neta-
ment injust parlar de la meua "responsabilitat".

Li agrairia molt que m'escrivís quatre lletres.

Ben afectuosament,

Roman Fother.